

nemštvom, kadar zaženejo pest blata v katoliško Cerkve, ali v versko resnico, ali kadar poberó dve ali štiri umazane verstice iz ust kacega ponočnjaka ter z njimi na papirju „paradirajo“. Toda papir iz „umazanih cunj“ je ob enem njih slavolok: „Hic“ in „sic transit gloria — gassenhaveraka“.

V Sekovski škofiji. (Konec.) Družba ima svoje središče v Rimu v cerkvi „Marije Device Mirodarne“ (S. Mariae Paciferae, S. Marja della Pace).

Sad te molitvene družbe je: 1. Mogočna prošnja Marije Device deležnikom za brambo v nevarnostih, in njena pomoč v življenju in smerti.

2. Veliko odpustkov, — za duhovne popolnoma odpustek enkrat v mesecu, in poljuben dan v tednu osebno privelegiran altar; drugi verniki petkrat v letu popolnoma odpustek in veliko nepopolnoma odpustkov.

3. Nasprotno vdeležje pri vsih ss. mašah, obhajilih in molitvah, ki se godé po vsem svetu na ta namen. Pri neki meri se more misliti, da se že zdaj daruje po sto tisoč ss. maš in veliko čez osem milijonov ss. obhajil na ta namen. Po tem takem je vsak družnik „zlate krone“ deležen po več kot 3200 ss. maš in skor po 300.000 ss. obhajil vsak dan, čez leto pa veliko nad sto milijonov obhajil, in milijon in 200.000 ss. maš. Za ranjce se opravljajo še posebne svete maše v Rimu. To so v resnici velike dobrote. Zato sveti Oče preserčno želé, naj bi vse duhovstvo katoliškega sveta k „zlati kroni“ pristopilo, to pa zato, da bi bilo njih življenje svetejše, njih duhovsko delo rodovitniše, ter bi vsa čeda Božja bila pod brambo neomadežane Marije Device.

Viši prednik „zlate krone“ je vikar kardinalov v Rimu, ki je 28. maj. 1859 po razumljivosti s sv. Očetom v posebnem pismu prosil škofe in redovne vikare, naj bi podložne k vdeleževanju spodbudovali.

V Gradcu je škofijski predsednik „zlate krone“ na škofovo priporočanje prečast. korar dr. Jan. Winterer. Ta bode vredoval dneve za maševanje itd. Mil. knez in škof Sekovski živo priporočajo svojim duhovnikom, naj se poprimejo tege pomočka v velik blagor sv. Cerkve in vernikov.

V drugem pastirskem listu 16. listop. prečast. knez in škof naznanjuje vernikom, da so možje duhovskega in svetnega stana sklenili v Gradcu novo cerkev zidati. Stala bo v „Morellefildski“ strani, kjer se mesto močno razširja in je torej že brez tega potreba nove duhovnije. Znamenito je to, da bo nova cerkev posvečena Jezusovemu in Marijnemu Sercu in pa sv. Jožefu. Sv. Oče so že dali k delu svoj blagoslov. Zidana bo v gotiškem slogu s tremi ladijami. Zemljiše je že kupljeno. Bila je 6. rozn. 1839 cela škofija Jezusovemu Sercu posvečena, pozneje je bilo to posvečevanje ponavljano, in tudi nimajo še v celi škofiji nobene cerkve s tem imenom. Marija in sv. Jožef sta z Jezusom v neločljivi zvezi. Sv. Jožef je zraven tega varh veseljne sv. Cerkve, premočen pomočnik v vsaki bridkosti, posebno pa za zadajo uro, in štajerski deželni patron. Bolj primerno tedaj niso mogli izvoliti pomočnikov novi cerkvi. Da bo pa nova Božja hiša bolj častitljiva, se priporoča višji pastir vernikom po škofiji za kake pomočke, čó tudi naj manjši, v ta namen.

Šmarna gora.

Romarska cerkev na Gorenjskem.

(Spisal Ant. Namrč.)

(Konec.)

Kaj le vleče vse te ljudi na visoko Šmarno goro? Gotovo jih telesne ali dušne potrebe silijo pri Mariji pomoči iskati. Marija je na zemlji srečno doveršila tek

svojega življenja, in polna zasluženja in svetih čednost v nebesa se podala k svojemu božjemu Sinu Jezusu. S svojimi zaslugami gotovo Marija daleč presega vse angelje in svetnike, vživa tudi več slavo kot vsi angelji in svetniki, in kraljuje zdaj kot Kraljica nebes in zemlje, pa se tudi milostno ozira v solzno dolino na nas uboge reve. Na zemlji si je izvolila kraje, kje da hoče posebno čiščena in prošena biti in svojo materno milost in radodarnost še posebno skazovati. — Od starodavnih časov romajo azijski kristjani na goro Karmelj, Afikanci v Kartago in Mozambik, Etiopci v Kasino, jutranji Indijani v Kalkuto, Melipor in Šentgoar, Portugalci k svoji Nazareški Mariji, Španjci na goro „Monte serrato“, Angleži v Linkolm, Francozi v svoje sto in petere Marijne božjepotne cerkve, Rimljani v svojo mogočno cerkev Marije Snežnice (Maria Maggiore) in v druge 46 cerkev, Lahi v svojo sveto Loreto, Nemci v svoj Einsiedeln, Čehi v svoj Čenstohov; mi pa imamo veliko zaupanje do Marije, ki se časti na sveti Šmarni gori.

Dobrote in milosti, ki jih Marija deli po svoji mogočni priprošnji, spridučejo, kako resnične so besede, ki jih je Marija govorila pri svoji teti Elizabeti, rekoč: „Odsihmal me bodo blagrovati vsi narodi na zemlji.“ To spriduče zgodovina vseh narodov, vseh mest in vsih vasi, še več, upam si reči: vsi gradovi hi e in kočice slavijo Marijo. Osemnajst sto let je preteklo, mesta in kraljestva so prešle in se zdrobile v prah, — ljubezen do Marije pa še raste in cvetó, kakor ob času aposteljev. Že pred Kristusom je bila obljubljena v paradizu, prerokovana od ss. prerokov, oznanjevana od Izaija na dvoru kralja Ahaba. Ves katoliški svet kleči pred Njo na kolenih. Poglavar sv. Cerkve, kardinali, škofje, mašniki, cesarji, kralji, knezi, učeni, umetniki, ubožci in bogatini, mož in žena, starčki in otroci, ves katoliški svet, vsi rodovi v vsih delih sveta, časté in slavé Marijo. Ob Donovi in Renu, ob Misisipu in Gangezu, ob Dravi, Savi in Kerki, od jutra do večera, vse časti Marijo. Tudi Šmarna gora je kraj, kjer Marija že nad pet sto let deli svojim častivcem velike milosti.

Ni moj namen popisati vse dobrote, ki jih je delila Marija na Šmarni gori, in tega tudi ne morem. Grčniki so prejemale tukaj milost pravega spreobrnjenja, bolniki in betežniki zdravje, žalostni tolažbo, vojaki serčnost, mnogi mnoge milosti in dobrote. — Kaj pomenjajo mnogoverstne znamenja, ki jih hvaležni romarji donasjajo na goro in jih razpostavljajo v cerkvi? Kaj družega, kakor da so bili rešeni te ali une bolezni, te ali une telesne ali dušne nadloge. Zarés! Marija nam zamore in tudi hoče pomagati. Sej je svojim otrokom oskerbnica, varhinja, zavetnica, tolažnica, pomočnica, ob kratkem, Marija jim je ljuba, mila Mati. — Ob času preroka Elija je velika suša zemljo terla, da ni bilo viditi zelene travice, in vsi studenci so se sušili. Na Elijeve prošnje se na nebu prikaže meglica in precej priije rodoviten dež, da vse rastline spet oživé in studenci se napojé. Enaka tej meglici, ktera se je po Elijevi molitvi na nebu prikazala, je Marija v veliki dušni, duhovni suši. Kedar nam vera v sercih hira, upanje omaguje, ljubezen umira, vročina hudih strast pritiska, se Marija na dušnem obnebu kot majhna meglica prikaže. Če tedaj v njo zaupamo in po pomoči k nji zduhuje, se kot rahli dež nam nad serca izlije, da se oživijo in prebudijo k novemu dušnemu življenju, in zopet sodijo veseli sad dobrih del. Torej, le z zaupanjem priti na goro in reci:

„Me grenke težave — bolezni moré,
Al druge zmošnjave — preterdo derzé,
Na goro pritečem — k Mariji hitim,
Besedo le rečem — sercé ohladim,
O zgodnja Danica — mi bod' pomočnica! Čiščena mi bod'!“

Mnogo je shodov na Šmarni gori, ob katerih se snide silna množica romarjev, posebno: velikonočni ponedeljek in torek, sv. Florijana dan, prvo nedeljo po prazniku sv. Petra in Pavla, sv. Ane dan, veliki in mali Šmaren in roženkransko nedeljo in ponedeljek. Ta ponedeljek je sklep velikih shodov, mnogo sv. maš in velike bilje za ranjce brate in sestre bratovščine sv. rožnega venca.

Ne le ob shodih je tukaj sv. maša, ampak skoz celo leto vsaki dan, in ob nedeljah in praznikih z govorom ali pridigo. V tabernakelnju je presv. Rešnje Telo po letu in po zimi zarad pobožnih romarjev. Dušni pastirji se tej cerkvi dajejo že od leta 1768.

Šmarna gora je podružnica lepe čez 700 lét stare Vodiške fare, ki je znamenita zavolj lepe ravnine in lepega polja, in ima zraven Šmarne gore še tri romarske cerkve, namreč: sv. Lucije na Skaručini, Devica Marije v Podturnom in sv. Tilna v Repnjah.

Šmarna gora sama stoji, in nobena druga gora ne zadržuje očesa, da bi se ne moglo ozirati okoli in okoli v bližnje in daljne kraje, v doline in na griče, v planjave in na sacežnike. Marija Šmarnogorska se ozira milostljivo na vse strani; tudi mi se k Nji z zaupanjem obračajmo z vsih krajev zdravi in bolni, b gati in revni, pobožni in skesani grešniki. Tisučkrat tisučere pobožne duše našle so tukaj, česar so iskale: mir serca in vesti, tolažbo in pomoč.

H koncu razkličem še vam, pobožni slovenski romarji, dragi rojaki! „Le radi hodite in se zatekajte v svojih nadlogah na prijetno Šmarno goro k nebeški Kraljici, kamor vas vabi prijazni kraj, vetičasta cerkev, in klče mogočno, premilo zvonjenje! Hvalite Marijo, da si je izvolila v sredi med vami poseben sedež svojih maternih milost, — spoznajte velike dobrote, ki se vam ponujajo tukaj, — in vedite, dokler bo najlepša cerkev stala in se b do brale v cerkvi iz bukev Sirahovih besede: „Jest sem Mati čiste ljubezni — pri meni je vsa milost“ — tako dolgo bo tudi na Šmarni gori pravim romarjem delila dušno in telesno pomoč milostljiva, dobrotljiva, sladka Devica Marija.“

„K Tebi, pribežaljše moje,
O Marija! pribežim,
Da lme presladko Tvoje
Po sinovsko počastim.
Tu na gori, na samoti
Srečnega jest čutim —
Čudit' Tvoji se lepoti
Sercu sladko, dobro je.“

Šmartno pod Šmarno goro 28. listopada 1875.

Popravek. V listu 52, stran 413, za besedami: Na sv. Florijana dan priromate gori dve fari, Vodiška in Szledniška — naj se pristavijo besede: „z lastnimi duhovniki. Na ta dan pride tudi fara Predvórska“.

Razgled po svetu.

Drobne novice. „Unità“ piše, da med predloženimi za dunajsko nadškofijstvo so: Kerški škof milg. Vieri; Kučer, škof za Carre in partibus, in pomočnik r. kard. Ravšerja; monsig. Lihnovski, kanonik v Olomoveri in papežev domači prelat. — Dopisovalec v lijonski katoliški časnik „Décentralesation“ je na Bismarkov ukaz pregnan iz Berlina. — Iz Petrograda je 38 oséb poslanih na Čeruo goro, da ondi vstanové vojaško bolnišnico. — Naznanilo, da je pregnani serbski knez Kara Gjorgjev sprejel (?) poveljstvo med vstajniki, in pa da je rogovilež Klapka ponudil Turkom se v službo, je naredilo

veliko gibanje v Berlinu, piše časnik „Unità“. — Katoliška družba v Berlinu je bila 14. t. m. napravila veliko slovesnost č. g. Majunku, ki je dostal svoje mučenstvo v ječi. — G. Peter Hauptmann v Boni je dobil od sv. Očeta Pijev red in na dveh stopnjah prosil privoljenja, da bi ga smel nositi; prusašivo pa je preveč napihnjeno, da bi kaj takega privolilo. — Iz novega Orlean-a v Ameriki naznanjuje „Deutsche Zig“, da se ondi med zamurci katoliška vera močno razširja. Pa se tudi res sama katoliška Cerkev černuhom skazuje pravo mater. Protestanstvo in druge krivoverstva delajo po svojih tempelnih razločeh in čerai morajo imeti svoje lastne molitviša, ker beli nobenega černega vanje ne pusté. V katoliških cerkvah pa je vse po bratovski: naj imenitniši bela gospóda pristopa s čeraini revežem vstric k Božji mizi, vsi skup molijo, s procesijami hodijo itd., kar se je zlasti vidilo pri procesijah za sveto leto, ki so hodile vsako nedeljo po mestnih cestah in tergih. Sploh je tudi zdaj očitno, da katoliška vera se toliko bolj razširja, kolikor huje jo tarejo poživljeni laži-liberalci in kulturoborci. To je med drugimi dokazi dandanašnji živa priča, da je katol. Cerkev Božje dele. — Družba za pomoč ranjenih in bolnih vojakov v Varšavi je poslala v Ercogevino 10.000 rubljev. Poglavarstvo v Varšavi je privolilo zbirke po Poloniji v ta namen. — Umerla je gospá Ljudovika Stuard, poslednja, ki je izhajala naravnost iz kraljeve štuarške družine. Imela je 99 lét in stanovala je v gradu Traquair-u blizu Elinbarga, čegar vélike vrata so bile zaperte l. 1736, in se niso smele odpreti raz n v dan ko bi bil kateri Štuardovec zopet ovenčan s kroso dežele Škocije. — Grof Arnim je došel s svojo družino v Florencijo in vstanil se je v sobi enega naj lepših dvorov v Lungarnu. Pravijo, da ta razporečnik je bil preserčno sprejet v visokih Florenških krogih. Pa spet Bismark ne bo mogel spat. —

Listek za raznoteresti.

Koledar za naslednji teden. *

Prosinec. — Januarij.

1. **Sabota.** Novo leto 1876. Praznik obrocovanja našega Gospoda Jezusa Kristusa. „Dano mu je bilo ime Jezus“ (Luk. 2. 21), po hebrejsko „Ješuah“, t. j., Zveličar, Odrešenik. — Sv. *Fulgencij*, škof v Ruspi na Egiptovskem, spoz. **), serčen borivec za čisto katoliško vero, je od arijancev silovito preganjanje terpel. † ***) 1. prosinca leta 533.

To leto je prestopno, ki ima 366 dni.

2. **Nedelja** po novem letu. Evangelij: „Kadar je bil Herod umerl, glej! se je angelj Gospodov Jožefa v spanji prikazal v Egiptu“. (Mat. 2. 19.) — Sv. *Makarij*, opat tebaških pušavnikov v Afriki. † l. 394, v 99. l. svoje starosti.

3. **Ponedeljek.** Sv. *Genoveja*, devica v Parizu na Francoskem, sloveča po svojih imenitnih čednostih in čudežih. † l. 512, stara 81. l.

4. **Torek.** Sv. *Tá*, ljubljani učenec in spremljavec sv. Pavla aposteljna, škof na otoku Kreti (Kandiji). † l. 94 po Kr., v 94. l. svojega življenja.

*) Koledar bode letos veliko krajši, toliko, da imajo čitatelji vselej pregled prihodnjega tedna pred očmi. Priznal bode pa tudi marsikaj novega ter bo ob enem mičen in podučljiv. Vred.

***) Okrajšano besedo „spoz.“ beri „spoznovavec“.

****) Križec pomeni: „umerl“.